

Kære medlem af Folketingets Socialudvalg

En gruppe forældre til multihandicappede unge har sendt et brev til jer - og Spastikerforeningen har fået en kopi.

Brevet handler om den helt håbløse situation, disse forældre er havnet i, fordi en landsretsdømme for et par år siden slog fast, at kommunerne ikke lovligt kan bevilge hjælp til overvågning efter servicelovens § 95, stk.3.

Konsekvensen af dommen er, at kommunerne i øjeblikket revisiterer stort set alle de borgere, som får hjælp efter § 95, stk.3. Og resultatet er, at hjælpen, i næsten alle tilfælde, reduceres betragtelig med henvisning til, at kommunen ikke længere kan bevilge overvågningstimer. I de mange sager, Spastikerforeningen har været involveret i, er det ikke ualmindeligt, at timetallet reduceres fra 70-90 timer til 35-40 timer ud af en uges 168 timer.

Da der typisk er tale om unge voksne, som har behov for hjælp til stort set alt, bringes familierne i en helt håbløs situation. Alle ved, at det er fuldstændig umuligt at få tingene til at hænge sammen med kun 30-40 timer. Derfor bliver udgangen ofte, at kommunen tilbyder døgnanbringelse.

Vi oplever derfor, at unge 18-25 årige, mod deres og forældrenes ønske, tvinges til at tage imod et tilbud om døgnanbringelse

Det mener vi – fuldstændig på linje med brevskriverne - er en meget ulykkelig og urimelig udvikling.

Det er indlysende, at disse unge selvfølgelig skal flytte hjemmefra på et tidspunkt. Men selvsagt ikke på et tidspunkt som alene defineres af deres fødselsattest. De skal flytte hjemmefra, når de er klar til det. Og det er de ikke nødvendigvis, når de fylder 18 år. Mentalt og udviklingsmæssigt er rigtig mange af disse børn væsentligt yngre end deres fysiske alder.

Med den nuværende retspraksis er konsekvensen, at disse multihandicappede unge rutinemæssigt vil blive tilbudt institutionsanbringelse, når de går fra børnereglerne til voksenreglerne. Disse unges konventionssikrede ret til selv at bestemme, hvor og hvordan de vil bo, tilsidesættes fuldstændig.

Derfor er der behov for, at reglerne ændres, så kommunerne får mulighed for og pligt til at yde den hjælp, som er nødvendig for, at denne lille gruppe unge kan få den relevante hjælp hjemme hos forældrene, indtil de er klar til at flytte hjemmefra.

Spastikerforeningen opfordrer derfor alle Folketingets partier, børne- og socialminister Mai Mercado og Kommunernes Landsforening til at finde en løsning, så det igen bliver muligt for kommunerne at yde den relevante hjælp i den unges hjem.

Vi bidrager gerne til en videre drøftelse af, hvordan en løsning kan se ud.

Med venlig hilsen

Lone Møller
Landsformand i Spastikerforeningen

Mogens Wiederholt
direktør i Spastikerforeningen